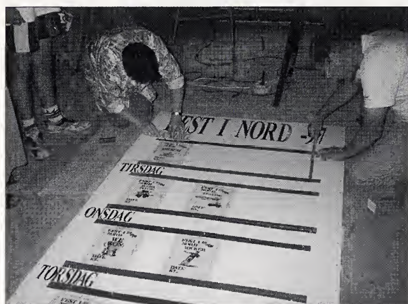
KIRKENYT

450 unge fra Norden, Rusland, USA og Tyskland mødes til gigantisk ungdomsarrangement i Frederikshavn

En gammel romantisk herregård i Vendsyssel, mindre kunne ikke gøre det, da de unge fra Norden skulle samles til "Fest i Nord". Herregården Knivholt, uden for Frederikshavn, var rammen om dette års sammenkomst for UV-erne, og ca 450 unge fra Norge, Sverige, Finland, Tyskland, England, USA, Rusland og Danmark samledes til 4 dages intense aktiviteter og masser af socialt samvær

Der arbejdes på højtryk for at gøre alle forberedelserne færdige til tiden. (FOTO: TD)

Til gallaaftenen kunne man bl.a. spise vietnamesisk mad. (FOTO: TD)

Der blev skrevet historie ved dette års "Fest i Nord". Arrangementet blev nemlig besøgt af et rekord stort antal deltagere, der kommer fra mange lande uden for Norden, heriblandt også Rusland. De 3 unge russiske deltagere havde ikke penge til turen hertil, så de "tomlede" den, og ankom om torsdagen ugen før selve stævnet. Men så fik de lov til at deltage i rejsningen af de telte, som de unge mænd skulle overnatte i.

Bror Ejvind Kristensen, medlem af Frederikshavn Gren, var den ansvarlige for dette arrangement, og selvom han har haft flere end 50 gode og flittige medhjælpere, så fortjener han ros ud over det sædvanlige, for der var tænkt på alt.

Utrolige badeforhold

Badeforholdene til de mange deltagere var noget af en udfordring, da der ikke var faciliteter nok til så mange i bygningerne. Herregården tilhører Frederikshavns kommune og udlejes til mange forskellige formål. For at imødekomme denne lille mangel blev der opsat telte til dette formål, og tænk sig, Ejvin Kristensen havde brugt flere dage på at få det hele til at virke, så der var varmt badevand til dem, der kom tidligst op om morgenen. Da pumpen i ugens løb strejkede og beholderen sprang, troede vi, at han nu gav op: men nej! Hvis man ikke var morgenduelig og alligevel trængte til et varmt bad, kunne man tage til den nærmeste skole, hvor sportshallen og badefaciliteterne var lånt.

Naturen i det Nordjyske

Blandt de mange aktiviteter, man kunne vælge sig ind på, var der også ture ud i

Herregården Knivholt dannede den perfekte ramme om "Fest i Nord" arrangementet. (FOTO: TD)

den dejlige natur omkring herregården. Bl.a kanoture på Uggerby å, hvor ca. 200 prøvede kræfter med vandmasserne. En enkelt båd var ved at "sejle" sidelæns ned af et lille strømfald, og en voksen, der stod på bredden, måtte hoppe i med alt tøjet på for at få vendt kanoen før den kæntrede. På turen ned mod havet mødte en af kanoerne en fremmed kano med nogle damer i, der var gået på grund. Disse damer sad bare stille i båden uden at prøve at komme fri igen, men to af "Fest i Nords" piger hoppede resolut i vandet og hjalp dem fri.

Sådan lidt fra oven

"It's in the air" kunne nogle af deltagerne også sige. Det er af og til rart at se tingene sådan lidt fra oven, og dette var der også mulighed for, da en svæveflyveklub havde stillet sig til rådighed. De unge, der ventede på deres tur, stod og sang "Gud vær med dig til vi ses igen", hvilket øgede spændingen for dem, der var på vej op for at opleve det fascinerende i at svæve rundt i den varme sommerluft, højt hævet over landskabet og helt uden støj af nogen art.

Den ene aften blev fejret i bedste western stil. (FOTO: TD)

Lokale seværdigheder, krig og sport

Der blev set på lokale seværdigheder, og et par ture til Skagen blev det også til. Her besøgte man Grenen, den tilsandede kirke, Råbjerg Mile og travede lidt rundt i Skagens gamle bydel.

De, der havde lyst til lidt større udfordringer, kunne tage ud i skoven, hvor der var paintgun krig. Man kunne her "kriges" mod hinanden i 4x10 minutter og forsøge at erobre hinandens flag uden at blive ramt af "fjenden". Flere blev så fascinerede af denne leg, at de selv købte ekstra kugler.

Almindelige sportsaktiviteter som fodbold og volleybold var der naturligvis også mulighed for at deltage i, og der er nok nogle, der skal træne lidt på dette inden næste Fest i Nord. Ellers løber Sverige vist med alle førstepladserne igen.

Strandture og dykning

Når det er sommer, skal der også tilbringes noget tid ved stranden, når den ligger lige uden for døren. Hvad med at dykke, vindsurfe eller stå på vandski? Ved dykningen var der to instruktører, der nøje gennemgik det, der hører med til dykning, og de tog også med ned i "dybet" de 2-3 meter under overfladen. Det var lidt uhyggeligt for nogle, at skulle nøjes med at trække vejret gennem en iltflaske, men det gik fint for de fleste.

Instruktøren i vindsurfing var ved at gå i opløsning efter 8 timer i vandet hver dag, men der blev lavet et stort arbejde med at hjælpe de unge med at få styr på vindsurferen.

Der er fart og spænding over vandskiløb, da det skal foregå efter en speedbåd. Der var mange nybegyndere, men de fleste fik det til "at køre". Enkelte var så "proffe", at de havde egne vandski med.

Fangerne på Knivholt

Selv om vi ikke var på en fransk ø, ja, vejret kun-

Kiosken var nok en af de mest besøgte boder under "Fest i Nord". (FOTO: TD)

ne godt lade en tro det, så kunne der også konkurreres som andre kendte i "Fangerne på Knivholt". Der var svævebaner over vandet, steder, hvor man prøvede kræfter med armgang, et sted skulle man hejse sig op i et træ ved hjælp af et hejseværk, samle "guldmønter" op fra bunden af søen fra en båd, føle sig frem i forskellige mere eller mindre "ulækre" spande med udefinerligt indhold, besøge "Vismanden" og svare på hans finurlige spørgsmål fra vore skrifter.

Ja, vi må ikke glemme fangekælderen, hvor man i mørke og med håndjern på, skulle følge en lang snørklet rute med håndjernene fæstet til rør og reb, der snoede sig kraftigt. Holdene skulle gøre det på tid, og der gik fra 9 minutter med 6 personer helt ned til 4 minutter med 7 personer på holdet. Der var også ophængt små overraskelser rundt i mørket, så som kaninskind og lign., men i mørke kunne det lige så godt have været alle mulige andre ting. Rotterne, ja, dem var der også nogle, der besøgte, men ikke alle vidste, at der faktisk var to, der slap "ud" og løb rundt i kælderen til ugen var omme, og de blev indfanget. Det var nok godt det samme, for så var der måske ikke så mange piger, der havde lagt sig til at sove i rummet over "Rottekælderen"

Det var nu ikke så meget, der blev sovet alligevel, da der var underholdning og dans hver aften, ja, næsten til den lyse morgen. Der var underholdning med, og deltagelse i squaredans med opvisning fra København og Aalborg. En aften var der Western- aften. Nogle forsøgte sig også på Rodeotyren, der var stillet op. Maden denne aften bestod af steaks stegt på store pander i salen med stegte kartofler og salat til.

På galla-aftenen var hele laden lavet om til små madboder, hvor man kunne gå på besøg i lige de boder, man havde lyst til. Her kunne man mæske sig med ting fra det vietnamesiske køkken, f.eks. små forårsruller med specielle grøntsager og svampe og tangplanter, der lignede griseører eller små blomster. Man kunne også gå på McMormon, i Steak-house, i Ristorante Mexicana eller på Pizzaria og mange gik også på is-bar. Ingen kunne sige, at de ikke fik mulighed for at prøve noget nyt. De mindre modige kunne holde sig til det kendte.

Generalautoritet på besøg

Ældste Fowler var også på besøg og udfordrede de unge til en løbetur med ham i omegnen. Han udfordrede de, der ville løbe ræs til at starte først. Dem var der ca. 35 af. Lidt efter løb han selv afsted med de øvrige, men det skal siges, at han kom hjem som nummer 9 af alle deltagerne, så der er "go" i Ældste Fowler. Herefter underviste han de unge over emnet "Hold ud til enden".

Vidnesbyrdsmøde og farveldans

Den sidste aften var der vidnesbyrdmøde i byens biograf/teater, hvor der var en dejlig stemning, som blev bibeholdt, da de unge kom tilbage til Knivholt. Her var der tændt ca. 1000 lys rundt om i hallen. Der blev serveret boller og varm kakao og uddelt præmier og lovord til dem, der havde ydet en speciel indsats i denne uge. De unge kunne bare ikke give slip på hinanden, så det blev til fællessang og fællesdans rundt fra alle hjørner, og til sidst blev der spillet op til dans og kæmpe råhygge. Stemningen var bare så god også denne aften.

Farvel og tak

Fredag formiddag var det så slut for de fleste. Der blev kæmpet for at få al bagagen ind i bussen, der skulle køre til færgen, men til alles store rædsel ville bussen ikke starte og ca. 50 unge fik panik i blikket, for nu sejlede deres båd. Selv om der var nogle af de voksne, der efterhånden så noget tomme ud i blikket, så blev der, i løbet af ingen tid mobiliseret alt, der havde fire hjul, og kunne køre, og alle nåede deres færge og tog.

Resten af dagen og de efterfølgende dage forvandlede Knivholt sig igen til en gammel herregård. Anne Lise Christensens køkken i kostalden, hvor der i ugens løb var blevet tryllet mange lækkerier frem, lignede så småt igen en kostald.

Laden, der have fungeret som sovesal for pigerne, blev igen til lade. Rotterne, der løb løst omkring i kælderen blev fanget, og snart var alt igen tilbage til det normale, men væggene og deltagerne kan fortælle om mange sjove og dejlige oplevelser rundt omkring herregården. En sådan oplevelse fandt sted en morgen, hvor en leder tilfældigt vandrede ind i pigernes sovesalen. Her så hun mange af de unge piger sidde med deres skrifter og studere, inden de gik ind til morgenmaden.

Sådanne episoder og mange andre har gjort at "Fest i Nord" 1997 i Frederikshavn blev alle tiders oplevelse. Tak til Frederikshavn Gren for en dejlig uge, der ikke alene var en oplevelse for de unge, men også vakte stor interesse i lokalsamfundet.

Kirsten Ingemann Pedersen, er medlem af Frederikshavn Gren i Århus Stav.

"Når I er i jeres medmenneskers tjeneste..."

Kirken på Maglegårds Allé dannede ramme om en vidunderlig dag for 36 polske børn på katastrofe-ophold i Danmark.

Et dejligt aktivitetscenter i Greve har i ca. 4 uger i Polen. Han kontaktede den polske ambassade, der var begejstrede for ideen. Netto-kæden har sørget for transporten af de mange børn til Danmark.

Det blev Beredskabsstyrelsen i Greve, der blev bedt om at gå ind i projektet. Netop Greve har stor erfaring fra lignende lejre tidligere og polske feriebørn.

døveolympiaden, der blev afviklet i København i juli måned, før end muligheden for at tjene atter dukkede op. Søstre i både Københavns 1. og 3. Ward gik aktivt ind i dette nye projekt, og det varede ikke længe før medlemmer dagligt valfartede til Greve for at forberede middagsmad til de polske børn.

at drage nytte af de mange erfaringer, Henrik Bryde netop havde gjort som fuldtids frivillig på døveolympiade, så hun bad Henrik om at arrangere dagen, hvilket han gjorde til punkt og prikke.

Formålet var, at børnene skulle have en dejlig dag og en god oplevelse at se tilbage på.

Inden der var gået nogle dage stod mange søskende

Børnene fra den lille polske landsby nød en typisk dansk morgenmad i baghaven på Maglegårds Allé. (FOTO: SP)

Til deres lærers store rædsel, blev børnene hejst højt op i brandbilens kurv. (FOTO: SP)

august dannet rammen om en katastrofe-lejr for 36 polske børn og deres 3 ledere.

Børnene kommer fra en lille landsby i det sydlige Polen, der blev slemt medtaget af de ødelæggende oversvømmelse i Midteuropa sidst i juli måned.

Mange af børnene har mistet alt, både hjem, tøj og skole og mange af børnene ankom med kun det tøj, de gik og stod i.

En polsk medarbejder fra fødevarebutikken Netto fik ideen om at bringe nogle børn til Danmark for at give dem lidt ro, mens oprydningsarbejdet foregik i

Da denne katastrofe-lejr blev arrangeret i al hast, stod man og manglede alt mellem himmel og jord, og her er det, at Kirkens medlemmer kommer ind i billedet.

En polsk bekendt til en søster, Dorrit Olsen fra Københavns 1. Ward, kontaktede hende for at høre om Kirken kunne hjælpe, og så er det eller gået slag i slag lige siden.

Olympiaden og polske børn

Næppe var søskende i Københavns Stav færdige med at donere tusindvis af timer som frivillige ved

Naturalier og tøj blev hver søndag indsamlet i bygningen på Maglegårds Allé, hvorefter det straks blev leveret videre til lejren i Greve. Der blev fragtet alt lige fra kartofler til underbukser, som der i begyndelsen var stor mangel på.

Svømmehal og brandstation

Tirsdag den 19. august var aktivitetscenteret i Greve allerede optaget, så Københavns Stav tilbød at være vært for børnene hele denne dag.

Stavens samfundsekspert, Lisa Klein, besluttede

på den anden ende for at gøre deres til, at disse polske børn for en periode måtte glemme de grumme tilstande i deres hjemby.

Aftaler blev indgået med brandstationen i Gladsaxe, og kommunen stillede svømmehallen gratis til rådighed.

De handlende på Søborg Hovedgade (et forretningsstrøg nær kirkebygningen) blev bedt om hjælp, og hjælpen strømmede til.

En butik gav middagen, bageren morgenmaden. Det lokale pizzeria gav frokost, mens andre butikker leverede alt fra slikposer til t-shirts og badehåndklæder.

Efter en varm start i bygningen på Maglegårds Allé gik turen derfor via Pizzarestauranten til brandstationen for at ende i det kølige vand i Gladsaxebadet. Det med det kølige vand var også nødvendigt, for børnene var fuldstændigt opløst af varmen, og alt andet end køligt vand ville ikke have været nogen succes. Mon ikke Henrik Bryde var inspireret i sin planlægning?

Nu kunne 36 varme, trætte, mætte, men rene børn efter en dejlig dag forlade Kirken med hver sin nye skoletaske med indhold, en gave de alle høfligt takkede for med et forsigtigt "tak". Et dansk ord, de nok har brugt rigeligt i de fire uger deres ophold varede.

For os medlemmer, der fik mulighed for at tjene disse børn, var varmen lige så opslidende og ubehagelig, men det var som om, vi ikke rigtig lage mærke til det, for vi havde alt for travlt med at sørge for, at disse børn nu også havde det godt og rart. Og vi måtte atter engang erkende at vores gamle GUF-valgsprog fra Mosiah i Mormons Bog talte sandt: "Når I er i jeres medmenneskers tjeneste, tjener I blot Gud".

Til trods for varmen var børnene meget begejstrede for besøget på Gladsaxe Brandstation. (FOTO: SP)

Susanne Perkins er medlem af Københavns 3. Ward og arbejder som regionens Informationschef.

Stort "Danetræf" for Kirkens unge i Nordsjælland

Stævnets deltagere dannede ved åbningsceremonien ordet TRO. (FOTO: Andersen)

Nogle skulle jo være "stedfortrædere" for de to kyllinger. Her Nathaniel Haibrock og Anna Brock. (FOTO: Andersen)

Alt er vel, alt er vel!

Disse ord kunne lyde fra enhver, der var til stede ved dette års Danetræf, som foregik i Allerød fra den 24. til d. 28. juni.

Da næsten alle var ankommet, nogle nær omkommet (pga. varmen og meget bagage) startede vi med en åbningsceremoni, hvor vi skulle danne ordet tro, fordi dette ord indgik i temaet for Danetræf "Alle tiders tro". Efter åbningsceremonien skulle vi lære en smule om førstehjælp og brandslukning, man skulle næsten tro, at vi skulle forberedes til at stå i køkkenet under resten af Danetræf.

Om aftenen var der "Farve Dans", pga. dette navn, var der da også mange, der blev forvirret, da de gik ind i festsalen og så, at den var pyntet op med gamle aviser og sorte og hvide balloner. Men nogle fik hurtig fat i hvad der foregik, VI skulle være det

En gruppe trillebørs-pionerer på vandring over "sletterne". (FOTO: Andersen)

farverige, det var os, der skulle lyse op, VI skulle være verdens lys.

En arv fra fortiden

Onsdag morgen skulle vi samles til morgensamling, men der var ingen, der havde fortalt os, at vi skulle se filmen Legacy. Vi blev fortalt, at nogle af de lidelser som pionererne havde haft ville vi komme til at opleve, men blot på en symbolsk let måde. Vi blev delt op i grupper og fik udleveret en trillebør og en papkasse, som indeholdt 2 levende kyllinger, som skulle tjene som vores børn. Så udvandrede vi fra staten New York. Vi gik til Kirtland, hvor vi blev modtaget af profeten Joseph Smith. Vi blev budt ind i templet i Kirtland, hvor vi modtog instrukser, som vil være i manges hjerter meget længe. Vi blev også fortalt om nogle af de ting, vi skulle gøre og ikke gøre på vores forsatte vandring. Senere på vores vandring mødte vi apostaten Sidney Rigdon, som prøvede at lede os bort fra vores mål med bl.a. grillpølser, men, daværende medlem af De Tolv Apostles Råd, Brigham Young, befalede os at fortsætte vores vandring uden at standse. Vi gik da videre til Winter Quaters, hvor vi ventede i lang tid på alle de andre grupper. Da de var kommet, blev der serveret varm middagsmad.

Efter det dejlige måltid kunne vi fortsætte på vores vandring, men helt let blev det ikke. For alle drengene blev overgivet til Lasse Jansens kommando, som så skulle prøve at vise os, hvor hårdt pionererne havde haft det. Man kunne da også se, at det var lykkedes ret godt, for der var nogle, som syntes, at det var så hårdt, at de ikke kunne klare det. De tog bussen tilbage til skolen. Endelig ankom vi til "Rocky Mountains" (svært at lave en dansk efterligning, da vi jo ikke har noget der ligner et bjerg). Her skulle vi bestige nogle bakker med trillebør og kyllinger, altså dem i papkasserne!

Lidt efter befandt vi os i Saltsødalen. Her fortalte Brigham Young os om det store arbejde, der lå foran os. Vi skulle være med til at opbygge de hellige her, så de kunne være forberedt til at drage ud i verden og dele Jesu Kristi evangelium, således at vi kunne stå uplettede for Herren på dommens dag og sige: "Jeg gjorde, hvad jeg kunne for at tjene mine medmennesker, O Fader, giv mig en retfærdig dom". Disse ord vil fra den dag af stå på manges målsætning!

Til festen om aftenen var der varslet "Cowboy fest", så der skulle danses Square-dance, Line-dance og der var også nogle som lavede en imponerende

Gallafesten stod i fremtidens tegn. Fra højre ses: Lars Gråbæk, Ida Nielsen og Jacob Bartens. (FOTO: Andersen)

opvisning i Show-dance. Ellers forløb aftenen stille og roligt med en pyntekage-konkurrence for drengene og en save-brændekonkurrence for pigerne.

Det er nu

"Pionerer i nutiden", det var torsdagens tema. Til morgensamlingen talte bror Ole Madsen, førsterådgiver i stavspræsidentskabet i Københavns Stav. Han ønskede, at vi skulle indse, at vi var, er og vil vedblive med at være pionerer hele vores liv. "I er måske de eneste i klassen, måske hele skolen, ja endog den eneste i den by, I bor i, der er medlem af Kirken, men I baner "blot" vejen for, at flere kan blive det."

Vi skulle spille fodbold, hvorefter der var frokost. Der havde været en masse små vandkampe hele dagen, men kampene begyndte for alvor at tage fart under frokosten. Her havde man også mulighed for at ramme flest mennesker på en gang! Kampene fortsatte til ud på eftermiddagen.

Til aftensmad fik vi grillspyd og en masse andre ting, som passede fint til aftens festtema, som var "Beach-Party". Festsalen var igen pyntet flot op. Fantasien var blevet godt brugt, for man havde slæbt en rigtig båd ind i salen som pynt. Det var endnu en sjov aften.

Hvad mon fremtiden vil bringe?

Anni Toft fra Københavns 3. Ward begyndte dagen med at slå nogle ting fast.

-For at være nutidig og fremtidig pioner i Kristi evangelium er man nødt til at have visioner, have tro på Gud, Kristus og Helligånden, sagde Anni Toft.

Det er også nødvendigt at ønske noget bedre end det, man har nu, og være villig til at ofre noget for det, fortsatte søster Toft.

Et lidt anderledes bud på fremtidens mode gives her af Eva Koch og Anders Hansen.

(FOTO: Andersen)

Vi hørte lidt om Kirkens mål for fremtiden, som virkelig kan gøre nogle af de mest trofaste medlemmer meget ydmyge, når de forstår evangeliets virkelige hensigt!

Vi kunne også lige nå en tur i svømmehallen, inden vi skulle give vores bud på Kirken/jorden om 30 år. Dette bud skulle optages som en film og fremvises til stor underholdning under Gallamiddagen om aftenen.

Der blev holdt to små firesides, som hver skulle give os chancen for at lære vores pligter/pagter bedre at kende. De skulle være med til at give os en bedre forståelse for nogle af de prøvelser, som vi vil møde i vores fremtid. Vi blev undervist om, hvilke principper/egenskaber det ville være gavnligt for os at stræbe efter.

Så var det tid til "Galla anno 2030". Der var mange bud på, hvordan man vil gå klædt om 30 år. Nogle af budene kunne godt være med til at give mig grå hår, hvis mine børn skulle gå sådan rundt. Dette var endnu en helt suveræn aften, som var præget af megen forberedelse og mange ofre, hvilket gjorde det til en af de aftener, der går direkte ind i dagbogen for altid at blive husket.

Lørdag

Hele morgenen var stærkt præget af, at de fleste var kommet lidt sent i seng. Alle løb rundt og ryddede op, gjorde rent eller pakkede tasker.

Så var det tid til det obligatoriske vidnesbyrds møde. Som altid var dette den åndelige top på stævnet. Nogle bar deres vidnesbyrd så stærkt vejledt af Helligånden, at der ikke var nogen tvivl. Nogle af de vidnesbyrd, som gjorde størst indtryk på mig, vil jeg kort referere her. En søster fra Jylland delte sit vidnesbyrd om præstedømmets magt og myndighed, om hvordan det havde velsignet hendes liv. En bror fra Sjælland bar sit urokkelige vidnesbyrd om Kristi rene kærlighed. Han talte om nødvendigheden af at gøre alle ting af ægte kærlighed.

Jeg ville ønske, at alle medlemmer i Danmark, kunne have været tilstede ved dette stævne, for så ville deres tro på præsident Hinckleys ord, angående fordobling af medlemstallet, være styrket. Og hvis de unge ville erkende de kræfter, talenter og gaver de har fra vor himmelske Fader, ville vi ikke blot blive fordoblet, men vi ville bliver mindst 10 gange så mange som nu!

"I er verdens lys; en by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men på en lysestage; så skinner det for alle dem, som er i huset. Således skal jeres lys skinne for menneskene, for at de må se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i Himlene (Matt 5:14-16).

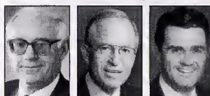
Jacob Nordahl Andersen er medlem af Horsens Gren i Århus Stav, hvor han deltager i både Seminar og aktiviteter for Unge Mænd.

Nye område-præsidentskaber

Det Første Præsidentskab har bekendtgjort ændringer i områdepræsidentskaberne. Disse ændringer trådte i kraft den 15. august 1997.

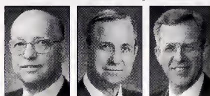
Områdepræsidentskaber består af medlemmer af De Halvfjerds' Kvorummer. Nogle medlemmer af områdepræsidentskaber er forblevet i områderne, hvor de har tjent, og nogle er blevet flyttet til andre områder. De nye områdepræsidentskaber tæller også ni nykaldede halvfjerdserområdeautoriteter, der tjener som rådgivere til områdepræsidenter.

4. Nordamerika Sydøst

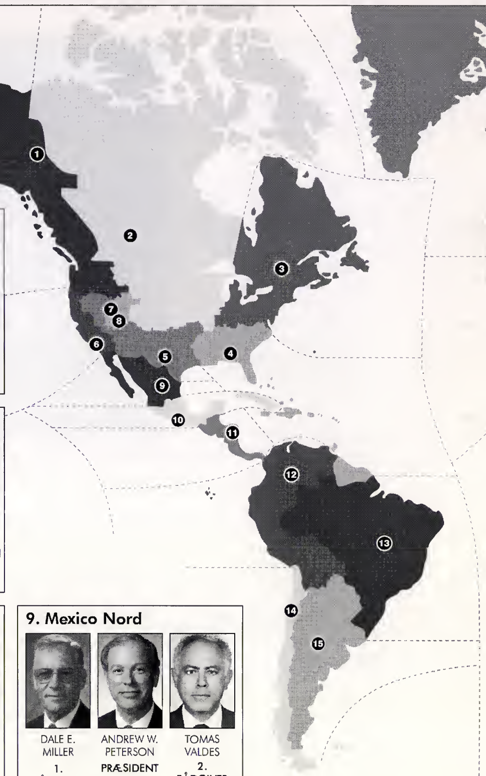

LOREN C. DUNN	JOHN K. CARMACK	GARY L. COLEMAN
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

5. Nordamerika Sydvest

ANGEL ABREA	LYNN A. MICKELSEN	D. TODD CHRISTOFFERSON
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

1. Nordamerika Nordvest

E. MELVIN HAMMOND	GLENN L. PACE	C. SCOTT GROW
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

2. Nordamerika Central

KENNETH JOHNSON	HUGH W. PINNOCK	LYNN G. ROBBINS
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

3. Nordamerika Nordøst

W. DON LADO	MARLIN K. JENSEN	DONALD L. STAHELI
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

6. Nordamerika Vest

JOHN B. DICKSON	DAVID E. SORENSEN	JOHN M. MADSEN
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

7. Utah Nord

ROBERT K. DELLENBACH	ALEXANDER B. MORRISON	JAY E. JENSEN
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

8. Utah Syd

DENNIS B. NEUENSCHWANDER	BEN B. BANKS	NEIL L. ANDERSEN
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

9. Mexico Nord

DALE E. MILLER	ANDREW W. PETERSON	TOMAS VALDES
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

10. Mexico Syd

RICHARD E. TURLEY SR.	CARL B. PRATT	OCTAVIANO TENORIO
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

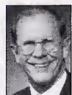
11. Centralamerika

JULIO E. ALVARADO	WILLIAM R. BRADFORD	E. ISRAEL PEREZ
1. RÅDGIVER	PRÆSIDENT	2. RÅDGIVER

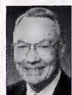
18. Vesteuropa

GENE R. COOK
1. RÅDGIVER

DIETER F. UCHTDORF
PRÆSIDENT

F. BURTON HOWARD
2. RÅDGIVER

19. Afrika

DENNIS E. SIMMONS
1. RÅDGIVER

JAMES O. MASON
PRÆSIDENT

CHRISTOFFER GOLDEN JR.
2. RÅDGIVER

20. Nordasien

L. LIONEL KENDRICK
1. RÅDGIVER

REX D. PINEGAR
PRÆSIDENT

L. EDWARD BROWN
2. RÅDGIVER

21. Asien

CREE L. KOFFORD
1. RÅDGIVER

JOHN H. GROBERG
PRÆSIDENT

RICHARD E. COOK
2. RÅDGIVER

* Halvfjerdser-områdeautoritet

12. Sydamerika Nord

ERENA CALL
1. RÅDGIVER

FRANCISCO L. VINAS
PRÆSIDENT

RICHARD J. MAYNES
2. RÅDGIVER

14. Chile

JERALD L. TAYLOR
1. RÅDGIVER

DALLAS N. ARCHIBALD
PRÆSIDENT

EDUARDO A. LAMARTINE
2. RÅDGIVER

16. Nordeuropa

SPENCER J. CONDIE
1. RÅDGIVER

CECIL O. SAMUELSON JR.
PRÆSIDENT

WM. ROUFE KERR
2. RÅDGIVER

22. Filippinerne/Mikronesien

QENTIN L. COOK
1. RÅDGIVER

SHELDON F. CHILD
PRÆSIDENT

DUANE B. GERRARD
2. RÅDGIVER

13. Brasilien

CLAUDIO R. M. COSTA
1. RÅDGIVER

W. CRAIG ZWICK
PRÆSIDENT

J. KENT JOLLEY
2. RÅDGIVER

15. Sydamerika Syd

RICHARD D. ALLRED
1. RÅDGIVER

CARLOS H. AMADO
PRÆSIDENT

HUGO A. CATRON
2. RÅDGIVER

17. Østeuropa

F. ENZIO BUSCHE
1. RÅDGIVER

CHARLES DIDIER
PRÆSIDENT

WAYNE M. HANCOCK
2. RÅDGIVER

23. Stillehavet

BRUCE C. HAFEN
1. RÅDGIVER

VAUGHN J. FEATMERSTONE
PRÆSIDENT

F. BRUCE MITCHELL
2. RÅDGIVER

Medlemmer fra Odense 1. og 2. ward nyder dejlig tempeluge

Mandag den 30. juni, ganske tidligt om morgenen, rejste 64 medlemmer fra Odenses 1. og 2. Ward til templet i Stockholm for at tilbringe 5 dage der.

Den samlede trop fra Odense 1. og 2. Ward foran bussen. (FOTO: Inge Kreiberg)

Minder fra en dejlig udflugt. (FOTO: Eva Nielsen)

Busturen blev udnyttet til fællessang og underholdning. (FOTO: Eva Nielsen)

De fleste gjorde turen i en bus hyret til lejligheden, men enkelte familier valgte at køre i egen bil.

Fællesturen havde været under forberedelse igennem mere end 6 måneder. Ideen med turen var at skabe en fælles familietur - og der deltog også ganske mange familier med børn.

Der var en stor aldersspredning; den yngste var en lille pige på kun 7 uger og den ældste var søster Annie Bern Andersen på 76 år.

Busturen ud

Straks efter afgang fik søster Eva Nielsen overrakt en fødselsdagskage med lys. Hendes familie havde, trods travlhed på grund af rejseforberedelser, husket, at det også var hendes fødselsdag. Dette afstedkom, naturligvis, at alle i bussen istemte en fødselsdagssang til hendes ære.

Snakken gik lystigt hen over Fyn, Sjælland og op gennem Sverige. Proviantgruppen havde sørget for, at der kunne købes varme pølser og kolde sodavand. Der blev vist videofilm for små og store. Undervejs blev der endvidere sunget fællessange, bl.a. gode og friske spejdersange fra medbragte sangbøger. Nogle af de yngre deltagere bidrog også til underholdningen. Christoffer Tvilhøj sang en lang og meget vanskelig SmølfeRapsang, han og lillesøster Amalie sang "Jeg er Guds kære barn" på spansk, Emil Held sang "I alle de riger og lande", og lillebror Mads stod for Bagermester Harepuss "Peberkagebagersang".

Efter Ole Køster, som var vores chauffør i Sverige, havde kørt en speciel idyllisk og snoet vej det sidste stykke, dukkede den trompeterende engel, Moroni, op over trætoppene. Vi havde nået vor rejses mål. Kort tid efter standsede bussen foran gæstehjemmet. Der blev vi modtaget af bror Karl Jensen og søster Etta Westing fra Odense, som begge var på 3 måneders mission ved templet.

De praktiske foranstaltninger

Indkvarteringen var planlagt på forhånd. Nogle skulle bo på gæstehjemmet, nogle på en campingplads 17 km. fra templet og enkelte boede privat i nærheden af templet. Alle blev sat af, hvor de skulle bo. Hver morgen og aften, i ugens løb var der arrangeret kørsel for dem, som var "udstationeret" på campingpladsen. Opgaverne vedrørende den planlagte fællesspisning var ligeledes fordelt inden afrejsen. De fire dage var fordelt på grupper, som hver havde ansvaret for 3 hovedmåltider. Maden var dels tilberedt forud og dels indkøbt af proviant-gruppen. Således var det muligt, at alle tidligt tirsdag morgen, udover familien Køster, som stod for maden den første

dag, kunne komme ned til det store køkken og sammensætte et godt morgenmåltid af det allerede opstillede cornflakes, havregryn, brød og forskelligt pålæg, alt efter smag.

Ugens aktiviteter

Tirsdag, onsdag, torsdag og fredag blev der arbejdet flittigt i templet. Alle som havde mulighed deltog. Der herskede stor hjælpsomhed medlemmerne imellem. Ægtefæller afløste hinanden med børnepasning, men andre trådte også til, så forældrene kunne følges ad til templet. Generelt fortjener de unge, stor ros for at have taget sig meget af de mindre børn.

Fællesarrangementer

Alle aftener var der tilbud om at deltage i fællesarrangementer.

Tirsdag besøgte alle campingpladsen, hvor nogle af medlemmerne boede. Nogle gik en tur i skoven, hytterne blev "inspiceret", mens andre gik en tur til søen.

Onsdag gik turen, på opfordring af medlemmer fra Esbjerg Ward, som også var på tempeltur dén uge, til den campingplads, hvor de havde slået lejr. Det var en dejlig aften. Esbjergenserne havde forberedt forskellige venskabelige konkurrencer og sjove indslag. Lattermusklerne fik rigelig motion den aften.

Torsdag aften var der inviteret til fælles hyggeaften i gæstehjemmets opholds-stue. Søster Lene Larsen og søster Mille Held havde om eftermiddagen bagt boller og smørkage. Odense-medlemmerne, alle øvrige som boede på gæstehjemmet og medlemmerne fra Esbjerg mødte talstærkt op. Efter en indledende bøn blev der sunget fællessange. Der blev fortalt sjove anekdoter. Christoffer, Amalie, Emil og Mads underholdt og Claes Knudsen sang solo, en sang fra musicalen "Atlantis". Til sidst blev det lækre bagværk nydt sammen med noget saft.

Fredag, den sidste aften inden hjemrejsen, var der arrangeret bustur til Stockholm. Vi tilbragte et par solrige aftentimer i Gamla Stan.

Busturen hjem.

Morgenen for hjemrejsen oprandt. Bagagen var pakket og klar. Det sidste måltid, for denne gang, blev spist i fællesrummet. Der blev gjort rent i storkøkkenet og på værelserne. Lige inden afrejsen blev der taget et fællesbillede af alle deltagerne. Alle kom på plads i bussen - og så kørte vi.

På vej hjem blev der holdt et "rullende" vidnesbyrdsmøde over en strækning på 150 km. Mange gav udtryk for, at ugen havde bekræftet og forstærket deres vidnesbyrd. Hjemturen foregik, som ugen i øvrigt, i fint vejr. Alt forløb godt. Der blev snakket, sunget og spøgt - og der blev vist videofilm.

Hjemkomst

Vi ankom til Kirken i Odense kl. ca. 20. Alle var trætte og pludselig også en smule vemodige. Nu skulle vi tage afsked med hinanden. En fantastisk uge var slut. I flere familier havde to, i en enkelt familie tre generationer sammen deltaget i det stedfortrædende arbejde for afdøde slægtninge.

Planlægningskomiteen kan se tilbage på et særdeles vellykket projekt. Den fælles tempeltur var ubetinget en succes. Måtte mange følge!!!

Afslutningsvis vil jeg citere præsident James E. Faust, som i sin tale ved aprilkonferencen i år sagde:

"Ligesom pionererne kunne se udover deres daglige kamp for at overleve, har vi også brug for at have et større overblik og forståelse for vores evige skæbne. Vores udfordringer er mere subtile, men ligeså vanskelige. At fastholde vores åndelige styrke er også en daglig udfordring. Den største kilde til åndelig styrke kommer, som den gjorde på deres tid, fra vore templer."

Marita Hyldtoft, er medlem af Odense 1. Ward.

Meddelelse til alle abonnenter

For at anvende de begrænsede ressourcer mere effektivt i en stadigt ekspanderende kirke har Rådet bestående af Det Første Præsidentskab og De Tolv for nylig godkendt en ny retningslinie vedrørende udgivelsen af Kirkens internationale blad. Bladet vil på sprog med færre end 5.000 abonnenter blive udgivet hver anden måned fra januar 1998. Denne retningslinie vil påvirke alle de nordiske lande. Prisen for et års abonnement for Stjernen vil blive reduceret til 40 kr.

Vi har tillid til, at Stjernen fortsat vil være en stor åndelig ressource for alle, både den enkelte og familierne i Danmark.

Det nordeuropæiske områdepræsidentskab.

En umulig mission

Mormoner. På arbejde i Århus

Af Alice Krøger

ÅRHUS - De er på farten 72 timer om ugen, får ingen løn og har rejst 20.000 kilometer for at komme på arbejde.

For de fleste ville det være en tung byrde at skulle forlade familie og venner for at rejse tværs over Atlanten med et religiøst budskab. Især til et land, hvor det at spørge »Tror du på Gud?« bliver mødt med samme blufærdige og nedslåede blik, som havde man sagt noget frækt og utilbørligt.

Ser frem til mission

For Autumn, Gretchen, Brad og Josh er det dog ikke en sur pligt at trave byen tynd i forsøget på at omvende folk til Mormons lære.

Tværtimod har de i flere år set frem til at blive en del af de 53.000 unge mormoner, der rejser verden rundt for at gøre folkeslagene bekendt med Bibelen og, - hvis de er heldige - døbe de nye troende til mormonkirken.

Det lille navneskilt på brystet med navnet og »Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« åbner dog kun de færreste døre.

- Det sker, at der er nogle, der smækker døren i for næsen af os. Men som regel er folk flinke, og under alle omstændigheder er de meget rarere i Århus, end de er i København, siger Autumn Mullen , der har været flere steder i Danmark, og som netop er rejst hjem til bjergene i Idaho, hvor kæresten venter.

I mere end halvandet år har de to ikke set hinanden, men søster Mullen, som den 22-årige amerikaner kaldes i kirken, er alligevel sikker på, at der bliver bryllup, når hun kommer hjem.

- Jeg skal hjem og giftes og have børn. Jeg har selv syv søskende, som jeg holder meget af. Når man tager på mission, ved man, at det varer halvandet år. Man kan nemt komme til at savne familie og venner, men det er også en stor udfordring at tage afsted. Man modnes meget, og hvis man ikke rejser, kan man måske senere føle, at man er gået glip af noget, siger Autumn Mullen.

På egen regning

Hun og de andre har selv sparet sammen til at kunne tage ud i verden. Omkring 10.000 dollars, svarende til 65.000 kroner, koster opholdet.

Mormonkirken håber, at dens unge melder sig til at tage på mission, men ingen løfter et øjenbryn, hvis den unge siger nej. To tredjedele af de unge mandlige mormoner afviser således at tage på mission. Har man først meldt sig til at tage ud i verden, har man dog ingen indflydelse på, hvor i verden man havner.

- Jeg sprang jublende rundt, da jeg fandt ud af, at jeg skulle til Danmark, siger den 22-årige Josh Melton, hvis ældre brødre har været på mission i Bolivia, Japan og Rumænien.

- Jeg vidste ikke noget specielt om Danmark, men min bror havde det meget svært i Rumænien og blev faktisk så syg, at han måtte tage hjem efter fire måneder, siger Josh Melton, der ligesom de øvrige mandlige mormoner på mission er iført habit og slips og går under navnet »ældste«.

- Vi går jo ud og banker på folks døre, og de ved med det samme, hvem vi er. Der er ingen tvivl om, at vi kommer fra kirken. Havde vi haft t-shirt og shorts på, ville vi ikke være præsentable, siger Josh Melton.

I fokus

De stirrende blikke, når Melton og makkeren, Brad Fordham, kommer kørende i kirkehabit med cykelhjelm, har han for længst vænnet sig til. Også at folk hvisker og kaster stjålne blikke.

Håbet om at kunne kommentere det vandkæmmede hår og den blå habit, uden at de unge amerikanere forstår det, kan dog godt opgives. Fra første dag taler og forstår de unge mormoner dansk, og al samtale mellem amerikanerne indbyrdes foregår ligeledes på landets sprog.

- Hvis man skal i kontakt med danskerne, må man selvfølgelig kunne deres sprog, og det bliver man kun god til, hvis man øver sig meget, siger de fire unge.

Hver dag er de unge på farten i 10-12 timer, og de trives i byen, selv om den første tid gav et kulturchok.

- Der er jo lyst i 18 timer ad gangen om sommeren, og om vinteren er det utrolig mørkt. Men jeg kan godt lide at være i Danmark, selv om arbejdet har været noget hårdere end jeg troede, siger Josh Melton. I lighed med de øvrige har han blot døbt en enkelt dansker under opholdet.

De fire unge var ikke specielt forberedt på, at danskerne er svære at diskutere religion med.

- Før man tager afsted, bliver man så at sige »bygget op« til sin mission. Vi vidste godt, at vi ville få mange afvisninger, men på den anden side fik vi også at vide, at folk ville være glade for, at vi kom med et godt budskab, siger Autumn Mullen.

Alligevel kan det være hårdt for de unge at døren bliver smækket i eller at folk vender ryggen til.

- Nogle gange kan det være svært ikke at føle det som et personligt nederlag. Men vi har oplevet, at de unge og især studerende er meget åbne, nysgerrige og interesseret i at tale, siger Autumn Mullen.

Farvel til familien

For én af de unge er missionen lige begyndt. Gretchen Tueller fra Utah kom til Danmark for to måneder siden. Til beroligelse for moderen, der mente, at Danmark var det mest fredelige land i verden.

- Hun blev ellers ked af det, da jeg kom og fortalte, at jeg havde besluttet at tage på mission. Jeg har otte søskende, og de fleste har været på mission. Men min mor havde håbet, at hun havde været i lufthavnen for sidste gang for at vinke farvel, siger

Grete savn er fa - til m hørt til D ikke klare eller ker, ser h - og tc vis. skull hvis ud a Autu godt Tuel

Aln

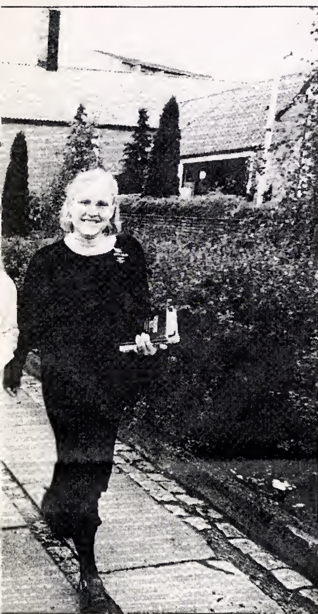
In at m bære -

Fire friske unge mennesker *med mod på en næsten umulig mission. Josh Melton (tv), Brad Fordham, bruger næsten to år af deres liv på at udbrede kendskabet til mormonernes lære.*

Fra Århus Stiftstidende Søndag.

OG SAMFUNDSTJENESTEN

, Autumn Mullen og Gretchen Tueller

chen Tueller, der trods et af venner og familie ldet godt til i Danmark. Jeg må nok vinke farvel iin kæreste. Jeg har ikke fra ham, siden jeg kom anmark, men det betyder så meget. Jeg skal nok mig, siger Gretchen Tu-, der nu får en ny mak- når Autumn Mullen rej-ıjem.

Man bor altid sammen to og går rundt til folk par- Det kan være svært at le være så tæt knyttet, man ikke kommer godt f det med hinanden. Men ımn og jeg har fungeret sammen, siger Gretchen ller.

ıindelige unge

ıgen af de fire unge føler, iissionen er et tungt åg at e.

Vi læser i skriften hver dag, men i USA er det ikke sådan, at vores tro har den store indflydelse på hverdagen. Vi går i almindelig skole og foretager os stort set de samme ting, som andre unge, siger Brad Fordham, der kommer fra Californien, og som efter missionen skal gøre sin uddannelse som datalog færdig.

Både Autumn Mullen og Brad Fordham har bedt om at få lov til at blive en ekstra måned, fordi de i lighed med Josh Melton og Gretchen Tueller er glade for Danmark.

Men selv i landet, der flyder af mælk og honning er der dog et enkelt minus for Josh Melton og Autumn Mullen.

- Vi kan ikke fordrage rødbeder.

> Det sker, at der er nogle, der smækker døren i for næsen af os. Men som regel er folk flinke, og under alle omstændigheder er de meget rarere i Århus, end de er i København.
>
> *Autumn Mullen*

MORMONER

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev grundlagt i staten New York i 1830. Mormonkirken, der anser sig selv for at være en kristen kirke, blev grundlagt af Joseph Smith. Han betragtes af mormonerne som Guds profet.
Joseph Smith hævdede at have fundet en samling guld- og messingplader med skrifttegn, som han udgav som Mormons Bog. Bogen er sammen med Bibelen mormonernes hellige skrift.
Hovedsædet for de 9,6 millioner mormoner, heraf 4500 i Danmark, findes i Salt Lake City i Utah, USA.
Mormonerne anser familien for at være det centrale i tilværelsen, og der udøves ingen restriktioner for eksempel over for familiemedlemmer, der ikke er troende eller som holder op med at deltage i kirkens aktiviteter.
Mormonerne ryger ikke og drikker ikke kaffe, te, øl, vin og spiritus.
Mormonerne er eksperter i slægtsforskning, og en affotografering af stort set samtlige danske kirkebøger findes på det genealogiske biblioteket i Salt Lake City.

Mange danskere landet over fik i begyndelsen af sommeren lejlighed til at stifte bekendtskab med mange af vores dejlige fuldtidsmissionærer. Og selvom det ikke for alles vedkommende var et personligt bekendtskab, kunne det godt virke sådan, for tusindvis af læsere i mange af landets lokalaviser fik mulighed for at læse om netop de missionærer, der arbejdede i deres by. Mange af fuldtidsmissionærerne talte bramfrit om deres missionærhverdag, det danske folk og det budskab, de er kommet her til Danmark for at dele med danskerne.

Det store ryk af avisartikler kom efter at bror Kjeld Rasmussen, Informationschef i Københavns Stav, havde været til zonekonference med missionspræsidenten og her havde instrueret missionærerne i, hvordan de skulle kontakte aviserne i deres område. Det blev til mange artikler lige fra Bornholm til Ribe, som forhåbentlig har gjort det lidt lettere for missionærerne at få folk i tale.

Velfriserede og nobelt klædte, fuldt udstyrede med cykelklemmer og flagrende slips. Sådan genkender vi de unge amerikanske missionærer. Her Weston Fuller (tv) og Kyle Hart. (Foto: Henrik Lüth

Unge missionærer betaler for at arbejde frivilligt

En enkelt ugentlig fridag, ingen fester, piger eller diskoteksbesøg. Det er hverdagen i to år for to unge missionærer på Tornerosevej, der endda selv har sparet sammen til opholdet.

Af Ib Keld Jensen

Unge kortklippede mænd, velklædte i mørke habitter med cykelklemme om det ene bukseben og transporteret med et flagrende slips på en ofte umage cykel.

Den beskrivelse får en klokke til at ringe hos de fleste danskere. De unge amerikanske missionærer har været et fast indslag i gadebilledet i efterhånden mange år.

Faktisk har amerikanske mormoner missioneret i Danmark siden 1850, for Danmark var et af de første lande, missionærerne kastede sig over, fortæller Kyle Hart, 20, og Weston Fuller, 19.

De unge amerikanere er to af de 73 missionærer som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har sendt på mission i Danmark.

Til juni rejser Kyle hjem til Virginia efter to års arbejde i Danmark – uden løn – betalt af egen lomme, og med tilskud fra familien. Inden han rejste fik han et to måneders sprogkursus i dansk, og i dag taler han sproget flydende omend med brød amerikansk accent.

Ældste Hart, som der står på hans navneskilt, har boet på Tornerosevej i et par uger. Herlev er sidste stop på to års tour de Danmark, hvor han også har boet i Frederikshavn, Herning og Roskilde.

Han synes ikke, der er forskel på den modtagelse han får i forskellige dele af landet.

»Alle steder er der venlige folk, som byder os indenfor, og folk, der smækker døren i hovedet på os. Men det tager jeg ikke så tungt, for det har ikke noget med mig personligt at gøre, men med den religion jeg står for.«

Den mindre erfarne Weston Fuller husker udmærket, da han stemte dørklokker i Danmark for første gang. Det er otte måneder siden og døren blev smækket med et brag. Men det næste sted gik det bedre, og man gjorde sig umage for at forstå hans gebrokne dansk.

Weston og Kyle har selv valgt, at bruge to år af deres ungdom på at formidle deres kristne budskab til danskerne.

»Vi tror på, at Jesus viste sig på det amerikanske fastland efter sin genopstandelse, og at der kun findes en rigtig kirke.«

»Vi har et vigtigt budskab. Vi vil forkynde Mormonernes bog. Vi tror på, at Jesus viste sig på det amerikanske fastland efter sin genopstandelse, og at der kun findes en rigtig kirke,« fortæller Weston og Kyle, der holder fri hver mandag, men missionerer resten af ugen.

I fritiden spiller de basket eller fodbold med andre missionærer, men de går ikke i byen. Det passer sig ikke, når man arbejder som missionær, men ellers er det ikke noget religionen forbyder. Til gengæld må man hverken ryge eller drikke.

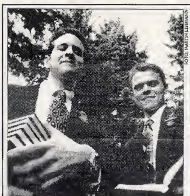
»På verdensplan er vi 53.000 missionærer. Mange af de, der har en kæreste hjemme, får et »dear John, brev« (brev hvori kæresten slår op. red.) i løbet af de to år,« fortæller Kyle, der vist nok af samme grund ikke efterlod sig en kæreste i USA.

Når de klæder sig i mørk habit, er det for at vise, at de har et pænt og respektabelt budskab.

Selvom håret holdes kort, så gavner det ikke forretningen for de lokale frisører.

Herlev Bladet

Bagsværd Bladet

Dustin Taylor og Matt Woolley stemmer dørklokker i Gladsaxe.

Amerikansk besøg

To velklædte og belevne amerikanere gæster for øjeblikket Gladsaxe. **Dustin Taylor** og **Matt Woolley** er begge 20 år og fra Utah, og de går fra dør til dør for at udbrede kendskabet til Mormonkirken. Dustin Taylors mor er dansk og fra Ålborg, og han har været i Danmark i 15 måneder.

Han har bl.a. missioneret i Silkeborg og Århus, inden han kom til Bagsværd for en uge siden. Begge de unge mænd bor på Hjortevænget i Bagsværd, og de er begejstrede for mødet med danskerne.

- Når man først er trængt igennem den første, hårde skal, så har man fået en ven for livet, siger Dustin Taylor. Matt Woolley har missioneret i Bagsværd-Søborg-området i tre måneder, og på den tid er det lykkedes ham at tale indgående med flere hundrede danskere og skaffe tre nye medlemmer til Mormonkirken på Maglegårds Allé.

- Når jeg vender tilbage til USA, skal jeg dog først og fremmest spille soccer, fortæller Matt, der har planer om at blive professionel fodboldspiller.

Dustin skal på business college og dyrke sin yndlingssport vandski.

Brad Bowen, 19 år, og Ryan Shutes, 20, er fra USA. De tilhører Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige også kaldet mormoner. – Vi kommer her, fordi vi føler, at vi har fundet noget i vort liv, som vi gerne vil dele med andre, siger de.

Foto: Preben Pathuel

33 medlemmer af mormonkirken

Mormonkirken er et religiøst samfund, som under navnet Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har sit hjemsted i staten Utah, USA. Her grundlagde mormonerne i 1846 deres hellige by Salt Lake City.

Det bornholmske trossamfund, der har en lille kirke på Herman Blemsvej i Rønne, har 33 medlemmer. Det oplyser kirkens informationsmedarbejder Per Borgen.

Han fortæller, at den første mormon-missionær kom til Bornholm i 1851. I de næste 50 år regner man med, at ca. 1.100 bornholmere blev døbt og omvendt, hvorefter de emigrerede til USA for at tilslutte sig mormon-samfundet. Derfor har man på Bornholm ofte oplevet, at der er kommet amerikanske missionærer med bornholmske aner.

På verdensplan er det et hastigt voksende trossamfund med ca. 9,5 mio. medlemmer - flest i USA. I de senere år har der været stor tilgang i Østeuropa og Sydamerika. I Danmark er der ca. 4.500 medlemmer, oplyser Per Borgen.

Grundlæggeren **Joseph Smith** havde allerede som dreng åbenbaringer. Sin religiøse virksomhed støttede han til fundet af to guldplader med gådefulde skrifttegn, som han tydede. Han oversatte indskriften, som han udgav med titlen »Mormons Bog«. Den bestemmer sammen med Biblen og nogle andre skrifter mormon-samfundets lære og livsførelse. Mormonkirken er tolerant over for andre religioner, men hævder, at et menneske kun kan opnå den højeste salighed ved at slutte sig til mormonlæren.

Kaffe er forbudt

Mormoner værner om familielivet og den legemlige sundhed plejes. Spiritus, tobak, kaffe og te er forbudt. Det samme gælder seksuelt samkvem før ægteskab.

Joseph Smith fik en åbenbaring, der påbød flerkoneri blandt mormonerne. Flerkoneri blev dog i 1890 officielt opgivet, hvorefter Utah blev optaget som stat i USA.

hol

Af Holger Larsen

Unge mormoner: Mange vil ikke tale om religion

Bornholm har besøg af to mormon-missionærer. Det er disciplinerede unge mennesker, som bruger det meste af tiden på deres arbejde, nemlig at tale med os om Gud og religion.

Vi ser dem ofte i bybilledet. To unge mænd i deres »uniform«, hvid skjorte, jakke og slips, ofte med små tornystre på ryggen og trækkende på hver en cykel. En fremtoning, der adskiller sig så meget fra deres aldersgruppe, at vi godt kan se, at de er »anderledes«.

Når de så henvender sig til os, kan vi godt høre, at de ikke er danskere. De vil gerne tale om Gud og om religion. Men de oplever, at det er der mange danskere, der ikke vil.

Brad Bowen, 19 år, og Ryan Shutes, 20, er fra USA. På jakken bærer de et navneskilt med efternavn og navnet på den kirke, de tilhører: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. De er altså det, man også kalder mormoner.

Vil hjælpe

– Vi kommer her, fordi vi føler, at vi har fundet noget i vort liv, som vi gerne vil dele med andre. Vi har et budskab. Vi banker på døre og vi kontakter folk på gaden. Vi uddeler gratis bøger. Folk tager pænt imod os, men der er mange, der ikke ønsker at tale religion. Men vi vil ikke tage deres tro fra dem. Vi vil bare hjælpe dem til at forstå bedre, forklarer Bowen og Shutes.

Brad Bowen kommer fra staten Utah, der er mormonkirkens hjemsted. Ryan Shutes er fra Idaho. De er to af kirkens 53.000 missionærer, der er sendt ud over hele verden. I Danmark har man konstant 70-80 missionærer.

På sprogskole

Da Bowen og Shutes ytrede ønske om at blive missionærer, hvilket man er for en to-års periode, kunne de ikke vide, hvor i verden de ville blive sendt hen. De betegner sig selv som heldige med at komme til Danmark. De har nu været her i otte-ni måneder og taler et forbavsende godt dansk. Det skyldes da også, at de inden afrejsen studerede det danske sprog i et år på kirkens sprogskole i Utah.

Som mormon-missionær skal man være stærk i sin tro. Man får ingen løn. Man får rejsen betalt af kirken samt et mindre månedligt beløb til mad og bolig. De bor til leje i Knudsker. De får lidt hjælp fra deres forældre og lever ellers et spartansk liv.

Ingen piger

De hverken ryger eller drikker. Og forklarer de med et lille smil: – Vi har heller ingen stævnemøder med piger, mens vi arbejder. Vi fokuserer udelukkende på opgaven.

De er disciplinerede og bruger det meste af tiden på deres arbejde, at missionere. De regner med, at de hver dag taler med omkring 50 mennesker. De kommer rundt på hele øen. Transportmidlerne er busser og cykler. Desuden har de deres faste gang i den bornholmske menighed, der ligger på Herman Blemsvej i Rønne. Kun mandag holder de fri. Så gøres der rent og vaskes tøj hjemme i lejligheden.

De er typisk på et sted i ca. fem måneder. Så skal de videre til et nyt sted for at missionere. De kommer ikke til at være sammen på den næste opgave. Man skifter hele tiden makker. De startede i Danmark i henholdsvis Fredericia og Esbjerg. Brad Bowen har nu været på Bornholm i fire måneder og skal snart videre. Hvortil ved han ikke. Det får han først besked om en uge før, han skal af sted.

Flinke danskere

– Det er spændende at møde mennesker, at lære dem at kende. Vi oplever danskerne som meget flinke. De er ikke så forskellige fra amerikanerne, og så er det imponerende mange, der taler engelsk, siger de.

Bowen og Shutes har det også rart med at være så tæt på havet som det er tilfældet i Danmark. Brad savner dog bjergene hjemme i Utah. Ellers synes de, at tiden er gået hurtigt. Trods alt glæder de sig dog til at vende hjem til staterne i løbet af 1998. For Brad bliver det spændende til den tid at se to - måske tre - nye babyer i familien.

Når de vender hjem, vil de smide »uniformen« og som næsten alle andre unge amerikanere gå i cowboybukser og t-shirts. Deres store drøm er at studere og forhåbentlig en dag stifte familie.

Forløbig gælder det opgaven på Bornholm: At lære os at forstå meningen med livet.

Bornholms Tidende

Dansk pioner efterlader detaljerede optegnelser

Jens Christian Weibye fra Hjørring tilsluttede sig Kirken, emigrerede til USA, hvor han blev ordineret til halvfjerdser og senere præsiderede over to forskellige kvorummer.
I følgende artikel er alle dagbogscitater som i originalen hvad angår både stavemåde og formulering.

Jens Christian Weibye 1824-1891. (FOTO ?)

Reist Danske Miil fra 17 April til 31 Decbr 1861

April	14	Miil
Mai	224	"
Juni	67½	"
Juli	46¾	"
August	54¼	"
Septbr	57¼	"
Octbr	54¼	"
Novbr	38	"
Decbr	41½	"
Summa	597½	

deraf
Seilet med Dampskib 112¾
Kjørt paa Jernbane 56
Kjørt med Heste 47¼
og Gaaet 381½
Ballance Summa 597½ Miil

J.C.A. Weibye.
Bonde: Hjørring i Danmark

Jens Weibye førte meget nøjagtige optegnelser. Her over tilbagelagte mil til fods, med tog og skib. (Jens Christian Weibyes dagbog)

"Jeg, Jens Christian Andersen Weibye er født i Weibye af Gaardmand Anders Pedersen og Hustrue Maren Nielsdatter, min Fader er født på Løth i Weibye Sogn af Peder Andersen Skræder og Hustrue Karen Mathiasdatter, og min Moder er født i Friistrup i Børglum Sogn af Niels Jensen Teglbrænder og Hustrue Sidsel Gregersdatter.

Mine Forældre vare simple Bønder, men da de vare almindelig gode saakaldte Lutheraner, og enedes godt, saa gav de mig en god Opdragelse, og især min Fader, som var noget Gudfrygtig efter den Tid hvori de levede, og han bandte ikke og var i mange Maader en god Mand og Fader imod sin Kone og Børn, og var kyndig i mange ting. Han var Skræder, Rokkedreier, Hjuulmand, og en god Landmand som dyrkede sin Jord Godt, men han var Sygelig i en deel Aar før han døde. Han var Viisdomsfuld og Forstandig i sit Levnet."

Sirlig og grundig

Således indleder han sine dagbøger. Bøgerne er skrevet meget omhyggeligt og med en nydelig, sirlig håndskrift.

J.C.A. Weibye blev medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i 1854. Meget hurtigt fik han forståelse for Kirkens opfordring til at føre optegnelser. Grundig som han var, præsenterer han os indledningsvis for sine familieforhold, sin opdragelse, barndom, ungdom og uddannelse og ikke mindst sit møde med mormonerne. Og så tager han ellers fat.

Inkluderet i hans dagbogsoptegnelser finder vi en utrolig, udførlig, og for Kirken uvurderlig, beskrivelse af Wendsyssels Conferences historie i perioden 1854-1862. I dette tidsrum tjente han som mis-sionær i 5 år. De sidste 3 år inden sin emigration til Zion, tjente han som præsident for samme Conference (distrikt).

Halvfjerdser og fuldtidsmissionær

J.C.A. Weibye bliver 16. nov. 1862 (efter sin ankomst til Zion) ordineret til halvfjerdser og indsat som præsident for det 66. kvorum og senere bliver han præsident for Halvfjerdsernes 48. Kvorum. 1871-73 udførte han igen en fuldtidsmission i Danmark og Norge. Det meste af tiden som præsident for Christiana (Oslo) Conference, i Norge.

Endelig udførte han en 3. mission fra 1887-89 i Aalborg Conference for senere i perioden at præsidere over København Conference.

Den 25. februar 1891 dør han i Manti, Sanpete County i Utah 67 år gammel.

Mishandlede mormoner

I det følgende lader vi citater fra dagbøgerne tale for sig selv:

"I Juli Maaned 1851 hørte jeg tale om hvorledes Lutheranerne i Aalborg havde Mishandlet Mormonerne i Aalborg som nylig var kommet dertil fra Kjøbenhavn; jeg opskrev dette Navn Mormon for at vilde huske det, uden at tænke, at jeg selv skulde blive Mormon eller en Sidste Dages Hellig."

"Jeg var meget vel yndet af mine Omgivne Venner formedelst min Oprigtighed, thi jeg elskede Sandhed og hadede Løgn, men dog lod jeg mig friste formedelst min Skrøbelighed til at lyve saa smaat engang imellem, og bande lidt og arbeide om hele Søndagen.

Nu begyndte jeg at sye igjen for baade Bønder og Fornemme, jeg holdt nu 'Der Europaiske Modezeitung' tillige lærte jeg mange at skjere til efter min nye hurtige 'Tilskjernings-Methode'. Jeg gik ellers allene og syede."

"1854 den 20. Januar om Aftenen var jeg i Lykkens Kroe, for at see Taskenspiller Kunsten; og der jeg blev beruset af 4 Glas Wiin og 2 Glas Punsch, hvilket bragte mig til særdeles Ydmyghed; og eftersom jeg aldrig før have brugt at svire, eller være bebyrdet af Spirituøse Drikke siden jeg var 7 Aar, da var jeg beruset af gammel Mjød ved et Hyrde-Pintse-

Gilde. Saa følte jeg mig meget bebreidet, i det jeg ansaae denne Handling at være Skam for Menneskene, og Synd for Gud; og jeg besluttede at dette skulde ikke skee mere."

Blev døbt i 1854

"Jeg vedblev saaledes at gaae i Kirken og til Mormonforsamling i 10 Uger til den 16. April, da skulde der være Conference hos Thomas Andersen i Willestrup i Jerslev Sogn, jeg og min Svend Niels Hansen, og Dreng Peter Andersen gik også til Conference, jeg fandt meget behag i at være iblandt de Hellige og høre deres Vidnesbyrd, og især J.A. Ahmenson som prædikede om Christenhedens frafald. Om Eftermiddagen bøiede jeg mig med de Hellige, og syndtes at smelte sammen med dem.

Kl. 10 om Aftenen den 16. april 1854 bad jeg Ældste Jens Peter Jensen om at døbe mig, hvortil han svarte Ja!

Vi paaklædte os nu til Daab og fulgtes ad til et Vande sønden for Skrold. Vi vadede begge ud i Vandet til noget over Knæerne, og disse ere Ordene som han sagde:

Jens Christian Andersen Weibye med Fuldmagt af Jesum Christum døber jeg dig i Faderens, Sønnens og den Hellig-Aands Navn. Amen

og da nedlod han mig bagover ned under Vandet saa at vandet skjulte mig, og derefter bragte mig op igjen udaf Vandet."

Blev missionær

"Torsdag den 2. August 1855 blev jeg i en Forsamling afholdt hos Søren Christensen i Harritslev beskikket af Præsident Laurits Larsen til at være omreisende Ældste og Missionær i Harritslev og Hjørring Greene og at tage Præst Thomas P. Andersen med mig efter eget Behag."

"Den 18. Sept. Missionerede jeg og Præst Thomas Peter Andersen heele Giverup igjennem og solgte 6 Tragtat Skrifter, men vi fik intet at spiise, men fik Lov til at ligge i Christen Hæstrups Lade i noget Høe og Halm. Vi lagde os til Rolighed om Aftenen kl. 8 og vi holdt vor Aftenbøn, men da vi havde bedet kom Christen Giverups Søn (Niels) og Anders Iversen (en Skræder som har en Broder der er Mormon) og kaldte på mig. Jeg gik ud til dem, og til min Forundring havde Niels 2 store Sigtede Melmader til os. Jeg takkede, gik glad til min Broder og deelte med ham."

"3. Sept. 1856. Tiende-Loven Indført i Wensyssel Conference den samme Dag, og med Glæde eenstemmigen antagen, efter Forslag af Præsident Laurits Larsen."

"Den 5. Sept. da jeg vilde oplære Broder Mads Christensen Brendevin i Sørig om sine Pligter, blev han Vred, slog en Psaalmebog i Bordet og kaldte mig Herr Weibye, han havde faae Dage før slaget sin Kone (han er siden Udelukt) og kaldet os Knegter."

"Den 20. Sept. saae jeg første Gang den Electro Magnetiske Tellegraftraad som er anlagt imellem Hjørring og Frederikshavn, saavelsom flere Steder i Danmark."

"Den 9. Oct afholdte Aalborg og Wensyssel Conferencer deres Conferencemøder i Gyldsdorffs store Danse-Sal i Aalborg, som bivaanedes af omtrent 400 Hellige og nogle Fremmede. Paa Forhøiningen var Apostlen Ezra T. Bendson, J. Kay Præsident for 19 Qvorum af de 70re og H.C. Haight (af de 70re) Præsident for den skandinaviske Mission, Ældste (og Tolk) Carl Widerborg, C.A. Madsen Pastor over Conferencerne i Jylland og paa Fyen, C.D. Fjeldsted Præsident over Aalborg Conference og Laurits Larsen Præsident over Wensyssel Conference."

Den 11. oktober ledte Apostlen Bendson et Raad som varede 4 timer i Nessens Gaard i Aalborg hvor vi var 50 Hellige og nød mange gode Lærdomme. Larsen talte om Skadeligheden af at være Forlovet, han havde selv været Forlovet, men havde hævet det og ønskede nu at være eenlige til han kom til Zion.

Widerborg formanede vi Unge til at forblive udgifte til vi kom Hjem til Zion og heller ikke at forlove os; Med mindre at det skulde blive os Raadet at gifte os, om det var Wiisdom, eller Nødvendigheden bød det. Endvidere gjengav han Apostlen Bensons Tale paa Dansk, men var meget rørt og talede snart Engelsk vendende sig til Apostlen, snart Dansk vendende sig imod Forsamlingen, Herrens Aand var meget over ham og han var bevæget til Taarer. Benson og Kay Græd, og brugte deres Tørklæder for at skjule deres Graad, omtrent heele Forsamlingen Græd, og nogle Græd høit af Glæde over den Naade som Gud har beviist imod os Mennesker i disse sidste Dage."

Parley P. Pratt dør i USA

"Jeg har nu staaet i Guds Menighed i 3 Aar 2 Maaneder og 10 Dage. Idag den 26. juni 1857 og i denne Tid har jeg

Døbt	29
Confirmeret	27
Reformeret	35
Confirmeret efter Reformation	25
Ordineret	26
Velsignet Børn	12

Idag den 26de Juni 1857 modtog jeg den Efterretning, at Apostlen Parlei Peter Prat led Martyrdøden i Amerika den 14. Mai 1857."

"Den 20de talte jeg over 20 Kirkesogne medens jeg gik paa Wenneberg Bakker, ja jeg kunde see over 20 Landsbye-Kirker, og alle 3 Hjørrings Kirker, mens jeg stod på 1 sed, og til samme Tid talte jeg over 30 Skibe i Nordsøen."

"Den 20de Februar 1859 blev jeg løst fra at være omreisende Ældste (i 1ste District) og leveerte min Beskikkelse som jeg havde faaet den 20de Juni 1858 hvorpaa jeg modtog følgende Beskikkelse. Ældste Jens Christian Andersen Weibye Kjære Broder! Herved bevidnes, at De er beskikket til at præsidere over Vensyssel Conference af Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige."

"Den 25de September 1859 havde vi fra Vensyssel og Aalborg Conference vores Conference paa eengang i Gyldendorffs store Dansesal i Aalborg som blev ledet af Missionens Præsident C. Widerborg. Omtrent 500 Hellige og 100 fremmede, og vi Nød megen Lærdom og Velsignelse især af Widerborg og N. Wilhelmsen.

Den 26de fyldte jeg mit 35te Aar. Da jeg om Morgenen talte med Præsident C. Widerborg på Hotel Phønix i Aalborg sagde han tillykke med Deres Pigebarn og jeg takkede og sagde, jeg har ingen (thi Marie og jeg havde ikke talt om at elske hverandre). Han sagde, ja det er det samme, han vidste nok, hvad Fjeldsted havde skrevet til mig, thi det have Wilhelmsen sagt ham efter mine egne ord, at jeg ogsaa elsker Marie, men jeg har ikke talt til hende derom, da det var imod de givne Raad, at være Forlovet i Adspredelsen."

(Fortsættes i næste nummer)